

L'Asunción Guijarro va néixer a Terrassa, l'any 1949 i és al barri d'Egara des de l'any 1972. Ha estat una dona treballadora, mare, avia i des de l'any 1995 membre activa del moviment veïnal. L'Asunción és Presidenta de l'Associació de Veïns des del 2005, dotze anys en una entitat que lluita davant la dificultat de mantenir les seves activitats i projectes.

Egara ha estat un barri obrer, català, un barri lluitador, on l'església era com en tants barris de Catalunya, un espai de reunió i d'assemblees en contra del franquisme i la recuperació de les llibertats. Els habitatges daten dels anys cinquanta, i han estat testimonis de l'evolució de la industrialització i de les diverses crisis amb l'AEG com a element clau. L'AV, com en la majoria de barris d'habitatge social, va ser primer "Asociación de Cabezas de Familia", i amb el temps, ha passat de tenir més de mil associats a noranta-cinc.

"Els meus fills –diu l'Asunción– ja van néixer al barri i quan van començar a l'esplai ja vaig entrar en contacte amb l'associació. Abans no hi havia molta vida social al barri ja que el dia el passaves treballant, la casa, els nens... No hi havia moltes més hores. El barri ha canviat molt en els darrers anys. Els habitatges (en propietat) eren de persones grans que a poc a poc han anat marxant i els fills no hi volen

venir a viure-hi, així que lloguen els pisos. Hi ha molts veïns en trànsit, que viuen en el barri de manera temporal, i no acaben d'adequar-se a les normes i conductes més cíviques, perquè no hi ha sentiment de pertinença."

Els vuit membres de la Junta treballen molt per poder mantenir les activitats culturals, la festa major del barri i el calendari popular: la Castanyada, Nadal, la Primavera, etc. "És una associació molt tranquil·la però no hi ha gaire participació dels veïns. Des de l'AV oferim el programa Òmnia d'accés a les noves tecnologies, l'esplai, el grup de dones i cursets de dansa del ventre, ioga, zumba... També tenim la colla de diables *Balrogs*. L'organització i implementació de qualsevol activitat, requereix moltes hores de dedicació i personal tècnic. No hi ha prou amb els voluntaris. A més, els veïns cada vegada inverteixen menys temps del seu lleure al

barri i això afecta directa i negativament a totes les entitats veïnals”.

En el barri d'Egara hi ha més entitats, però no hi ha una relació fluida. S'està fent un estudi sobre la situació del moviment associatiu, malgrat que és molt complicat dissenyar actuacions conjuntes: “L'Ajuntament i la Generalitat ens ajuden econòmicament i amb la contractació d'algun tècnic. La sala esportiva també genera un mínim per poder ajudar en el pagament dels subministraments bàsics. Però, tot i així, no ens permet generar nous

programes. En l'actualitat s'està lluitant per les millores urbanístiques del barri. Hi ha un microprojecte de mobilitat i habitabilitat per adequar els accessos dels carrers pròxims a l'escola i recuperar-los per als vianants. Però el més important per a l'Associació de Veïns és rejuvenir els seus membres, donar cabuda a persones més joves, amb noves propostes. Hem de disposar de més suport per part dels veïns, que s'apropin a l'Associació, que participin en les activitats i en la seva organització”.